

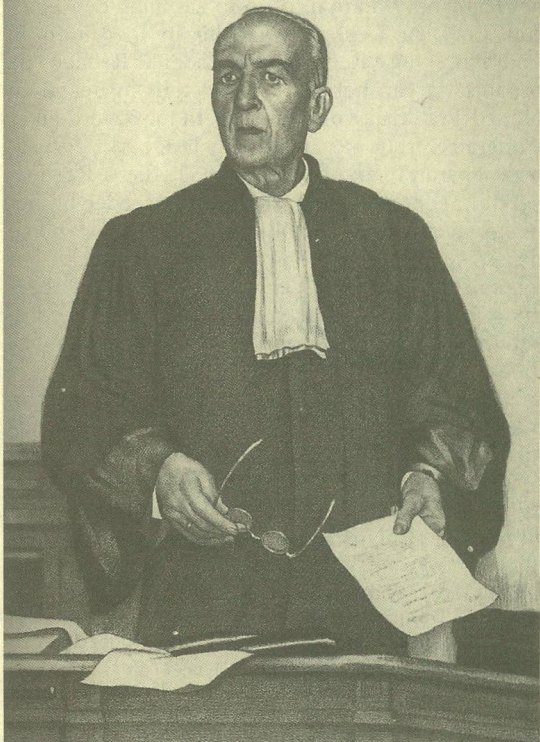
THELEN, Willem (Maastricht 26 januari 1870 – Brussel 12 februari 1958).

Studeerde rechten aan de Université libre de Bruxelles (promotie 1892) en legde op 10 oktober 1892 de eed af als advocaat bij de Brusselse balie. Thelen van geboorte Nederlander behoorde tot de eerste advocaten die aan de Brusselse balie de strijd aanbonden voor een Nederlandstalige rechtspraak. Bij de stichting in 1891 van het **Vlaams Pleitgenootschap bij de Balie te Brussel** trad hij onmiddellijk toe. Hij was een actief lid en tot tweemaal toe voorzitter (1903-1905; 1935-1937); na de Tweede Wereldoorlog werd hij erevoorzitter van het genootschap. Van 1904 tot 1921 was hij secretaris van de **Bond der Vlaamsche Rechtsgeleerden**.

In 1903 hield Thelen als eerste voor de burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel een pleidooi in het Nederlands, wat hem een tuchtprocedure voor de Raad van de Orde opleverde: met zeven stemmen tegen zes werd hij vrijgesproken. Na de Eerste Wereldoorlog werd hij voor een jaar geschorst, omdat hij in september 1916 het manifest van de **Hoogeschoolbond** had ondertekend dat de heropening en vervlaamsing vroeg van de Gentse universiteit. Thelen staakte overigens op advies van **Prosper Pouillet** spoedig zijn reeds begonnen zoektocht in Nederland naar professoren voor de door de Duitse bezetter verderlandste Gentse universiteit.

Als actief lid van het **Algemeen-Nederlands Verbond** heeft Thelen de afdeling Vlaanderen en de Brusselse afdeling in verschillende bestuurlijke

Mre William Thelen

Willem Thelen was (ere)voorzitter van het Vlaams Pleitgenootschap bij de balie te Brussel en secretaris van de Bond der Vlaamsche Rechtsgeleerden. In 1903 hield hij het eerste Nederlandse pleidooi voor de burgerlijke kamer van de Brusselse rechtbank van eerste aanleg.

functies gediend en zo meegewerkt aan de versterking van de positie van de Nederlandse taal en cultuur in Brussel.

LITERATUUR: C. Matheeussen, *Honderd jaar Vlaams Pleitgenootschap bij de balie te Brussel. 1891-1991. Een verhaal van Vlamingen in hun hoofdstad*, 1992.

CONSTANT MATHEEUSSEN